

JCC Programul Centrului Comunitar din București

La București, Centrul Comunitar Evreiesc (JCC - conform cu inițialele în engleză ale acestei rețele internaționale de centre culturale) a devenit un reper pentru membrii comunității noastre, dar și pentru israelienii aflați în Capitală.

lata ce ni se oferă la JCC în luna ianuarie 2008...

● 12 ianuarie, ora 19:00: a doua ediție a Festivalului Interetnic, iar între 18-20 ianuarie 2008, Festivalul vieții - *Tu Bišvat*, cu următorul program: 18 ianuarie, ora 18:30, *Kabat și Oneg Šabat Tu Bišvat*.

● 19 ianuarie, ora 19:00: *Tu Bišvat Party*. Duminică, 20 ianuarie, ora 14.00: *Seder Tu Bišvat* - pentru toată familia.

Ca activități permanente semnalăm: ● pentru grupa 7-17 ani - cursuri de ebraică și engleză, activități artistice, cursuri de muzică și dansuri moderne și israeliene, activitate teatrală

(contact *Dalia Golda* - dalia@jewish.ro) ● pentru grupa de vârstă 18-35 de ani - cursuri de ebraică și limba română pentru străini, cursuri de dansuri israeliene și de salsa și cursuri bilunare de artizanat ● pentru cei de la 35 de ani și până la orice vârstă, există cursuri de ebraică și engleză, cercuri de artă plastică și de artă culinară și un curs de utilizare a calculatorului.

Cei interesați să participe la aceste activități pot contacta pe *Dana Vereanu* (dana@jewish.ro), pentru grupa 18-35 de ani, și pe *Sanda Wolf* (sanda@jewish.ro), pentru cei peste 35 de ani.

La dispoziția tuturor - indiferent de vârstă, începând de la 18 ani - este deschisă, zilnic, „Blue Lagoon JCC Cafe”. (A.B.)

Program ambițios la JCC Oradea

În urmă cu trei luni, la Oradea, lua naștere primul JCC (Centru Comunitar Evreiesc) din România. Perioada care a trecut a adus, după entuziasmul inaugurării unui spațiu ideal de desfășurare a programelor comunitare, o așezare pe fundamente realiste a activității de aici. Zilnic au loc programe diverse pentru copii, tineri, generația medie și vârstnici. Președintele Comunității, ing. *Felix Koppelman*, se implică în continuare, în mod asiduă, pentru introducerea acestui centru în mentalitatea colectivă a evreilor orădeni. JCC-ul a fost

conceput ca un refugiu de educație și relaxare pentru cei care cred în viitorul acestei comunități.

Katalin Kövari, *Edith Hommonai* și *Cristian Ezri* organizează programe pentru cei mici și pentru tineri - coordonând programe de arte, dansuri, Talmud Tora, sport etc. Cursurile de ebraică și engleză - ca, de altfel, ansamblul programelor - sunt deschise tuturor orădenilor care se simt aproape de cultura și civilizația iudaică. Prin efortul lui *Katalin Kincses* și *Andrei Seidler*, pensionarii și cei de vârstă medie au programe special pregătite pentru ei. Sub titlul

„Iudaism la pachet”, tinerii pot învăța despre religie, tradiții, istorie și cultură iudaică. Serile cu filme israeliene, cu tematică iudaică sau, pur și simplu, pelicule recent lansate și mediatizate invită cinefilii de diferite vârste.

Cei ce aparțin „vârstei de aur” se reunesc în cafeneaua primitoare, în care dezbate cele mai noi subiecte și pot juca rummy sau cărți. Programele sunt construite în conformitate cu evenimentele lunii respective - dincolo de programele săptămânale, fiind organizate și evenimente speciale în funcție de sărbători, personalități prezente, evenimente în oraș.

Recent, în cadrul programului „Adoptă un bunic”, membri ai tineretului și generației medii au vizitat zeci de vârstnici, cu prilejul sărbătorii de Hanuca. Nu doar pachetul consistent oferit de oaspeți, dar mai ales gestul prietenesc i-a făcut pe mulți să se emoționeze în fața acestui voluntariat autentic.

LUCIANA FRIEDMANN

Un Israel puternic - garantul păcii în Orient

Vizita în România a ministrului israelian al Infrastructurii, BENIAMIN BEN ELIEZER

lideri și membri ai comunității evreiești. Dr. *Aurel Vainer*, președintele F.C.E.R., a făcut o scurtă prezentare a istoriei comunității din România, precum și a situației actuale a evreimii care, de la 800.000 de membri, cât număra în perioada interbelică, s-a redus la 10.000. Domnia-sa a vorbit despre drepturile de care se bucură astăzi evreii și alte minorități din România, în condițiile democrației din țară, despre activitatea care se efectuează în cadrul Federației, dar și despre problemele cu care se confruntă comunitatea în procesul păstrării moștenirii culturale evreiești. Dr. *Aurel Vainer* și-a exprimat părerea de rău că tocmai alți evrei ne fac dificultăți în acest domeniu și încearcă să se amestece în treburile interne ale F.C.E.R., alindu-se cu cunoscute personalități antisemite. El a cerut sprijinul guvernului și societății civile israeliene pentru o prezentare obiectivă a situației de la noi în presa israeliană. La rândul său, ing. *Paul Schwartz*, vicepreședintele F.C.E.R., a prezentat câteva impresii de la unul dintre traseele Hanukiadei, apreciind că de la intrarea României în U.E., când toate popoarele au devenit într-un fel minorități, există o altă percepție a formatorilor de opinie despre situația minorităților și a scos în evidență bunele relații cu celelalte culte din România. Ing. *Tiberiu Roth*, președintele Comunității Evreilor din Brașov și al Organizației Sioniste din România, menționând că toți suntem sioniști, a subliniat sprijinul pe care evreimea din România îl acordă statului Israel. Vorbitorul a atras atenția asupra pericolului împărțirii Ierusalimului.

Luând cuvântul, *Beniamin Ben Eliezer* a vorbit despre marile schimbări care s-au înregistrat în România, comparativ cu vizita pe care a efectuat-o cu 18 ani în urmă când, ca reprezentant al Partidului Muncii din Israel, a participat la cel de-al XIII-lea congres al P.C.R. Astăzi, imaginea sumbră și plină de pesimism, de neîncredere de-atunci a fost înlocuită cu imaginea unei dezvoltări dinamice și viguroase. Ceea a rămas la fel, a subliniat vorbitorul, au fost excelențele relații care există între România și Israel de 60 de ani, de la întemeierea statului evreu. Marile schimbări au stimulat și venirea investitorilor israelieni, care, în întâlnirea pe care a avut-o cu aceștia, au apreciat că există condiții foarte bune pentru sporirea investițiilor. De asemenea, domnia-sa a

apreciat în mod deosebit convorbirile pe care le-a avut cu premierul guvernului român și cu alți demnitari. Prezența delegației israeliene este și un factor de garanție nu numai pentru investitorii israelieni, care se află aici, dar și pentru toți evreii din România, a mai precizat Ben Eliezer.

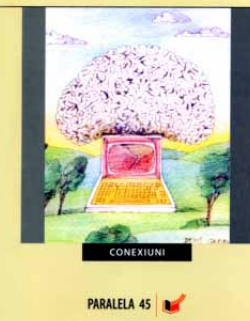
Referindu-se la situația statului evreu după *summit*-ul regional de la Annapolis, ministrul a arătat că principala preocupare a statului Israel este asigurarea propriei securități. Reuniunea de la Annapolis a însemnat începutul unui proces politic între israelieni și palestinieni. „80 la sută dintre israelieni ar fi dispuși să plătească orice preț dacă acesta ar garanta pacea și securitatea lor”, a declarat ministrul, referindu-se apoi, în context, la eforturile făcute pentru a realiza acest obiectiv. Dar, a precizat el, pacea nu poate fi garantată decât dacă Israelul este puternic, deoarece suntem supuși în permanență amenințărilor din jurul nostru - Siria, Hezbollah și Iran. Peste doi-trei ani, a apreciat domnia-sa, Iranul va avea bomba nucleară. Noi ne pregătim pentru această situație, deoarece putem risca multe, dar aceasta nu. Trebuie să convingem lumea că există acest pericol care va distruge stabilitatea, nu numai în Orientul Mijlociu, dar și în țările nord-africane, în cele sunitice, ca Egiptul și Iordania, în zona Oceanului Indian, dar și în Europa. „Lumea se comportă prosteste și vorbește un limbaj dublu. Pe de-o parte, votează sancțiuni împotriva Iranului, pe de altă parte, peste o sută de companii străine lucrează acolo. În aceste condiții, Europa se va sinucide. Vom încerca să explicăm acest lucru”, a arătat el. În ceea ce privește Ierusalimul, Ben Eliezer, răspunzând la o întrebare a R.E., a declarat că se pronunță pentru cedarea cartierelor arabe și a unor localități învecinate, locuite de aceștia, către palestinieni, menținând însă Ierusalimul drept capitală a Israelului. „Doresc ca Israelul să supraviețuiască”, a conchis ministrul.

În continuare, la cererea președintelui Vainer, el a prezentat marile proiecte de infrastructură în curs de realizare în Israel, unul dintre ele, prin introducerea procedurilor de desalinizare, urmând să garanteze aprovizionarea cu apă a țării. La sfârșitul vizitei, prof. ing. *Osy Lazăr*, președintele C.E.B., a înmănat oaspetelui o *Diplomă de Onoare* a Comunității.

EVA GALAMBOS

Centrul Comunitar Evreiesc (JCC) din Capitală a găzduit, într-una din ultimele zile de Hanuca, o seară de muzică și poezie dedicată recentului volum al israeliencei originare din România, *Riri Sylvia Manor*. Este vorba de „Save as”, publicat de Editura *Paralela 45*, despre care ne-a relatat

Riri Sylvia Manor
Save as...

și corresponsanda noastră, *Martha Eșanu*. Colaboratoarea R.E. se referea la două lansări de carte, la Muzeul Literaturii din Iași, una dintre ele fiind „Save as”, cealaltă - romanul „Vocea manuscrisului” de *Iorgu Gălățeanu*, apărut la *Cronica*. Vom reveni într-un număr viitor asupra comentariilor domniei-sale.

Maestrul de ceremonii, regizorul *Moshe Yassur*, sufletește poet, chiar dacă, în prolog, s-a recomandat drept „proză” a serii, a înțeles că poezia vorbește cel mai bine prin ea însăși. Cu o condiție esențială: cel care o interpretează să fie el însuși poet. Așa a fost. Sau, mai bine zis, așa a ales *Moshe Yassur*. A invitat două doamne ale teatrului românesc, *Simona Bondoc* și *Monica Mihăiescu*, de la Teatrul Național și, respectiv, de la Teatrul Mic, să ne apropie de sensibilitatea și inteligența lui *Riri*, cum numai asemenea sensibilități și inteligențe artistice puternice pot s-o facă. S-a gândit apoi să umple cu muzică tăcerile - spațiile albe dintre poeme - și atunci i-a chemat pe clarinetistul *Răzvan Gachi*, profesor la Universitatea de Muzică din București, și pe chitaristul *Gabi Brutaru*, să ne poarte prin gândurile nescrise ale poetei sau poate prin propriile noastre reverii, stimulate de jurnalul liric pe

Seară de muzică și poezie la JCC

care-l ascultam în lectura dăruitelor actrițe. Nu orice actor - chiar foarte bun - e capabil să citească sau să recite poezie. De cele mai multe ori, dramatizează textul, chiar dacă șterge praful de pe cuvânt. Dramatizându-l, se petrece metamorfoza; textul nu-și mai trăiește viața proprie; urcă pe scenă, devine „rol”. *Simona Bondoc* și *Monica Mihăiescu* au citit poezie așa cum trebuia; cum ar fi făcut-o pentru ele însele.

Există o carte a vizită a acestei poezii oferită de chiar *Riri Manor* în chip de tabletă-prefață: „Sunt născută și crescută în București. Bucureștiul în care bunicul meu, Hermann Zuckermann din Craiova-cerealist în portul Cetate de pe malul Dunării - mi-a pus în mână primele cărți și m-a molsipit cu entuziasmul și dragostea sa pentru limba română, pentru literatura și pentru teatrul românesc. Bucureștiul în care, la nouă ani, am scris prima poezie dedicată minunatului meu bunic”. Poemul care dă titlul cărții e tocmai acest strigăt al sufletului de copil care n-a murit la maturitate, cum se întâmplă prea adesea, și care i-a dat puterea să se întoarcă de unde n-a plecat, de fapt, niciodată. Fiindcă, deși a ales o carieră științifică, în care s-a afirmat cu pertință, *Riri* cea adevărată a rămas cea de atunci. În ochii și-n zâmbetul ei există fetița de demult, arătând ce-a scris bunicului examinator, mândră și sfioasă. Dacă ar fi ca poeziile adunate în acest volum să mai poarte un nume sau să aibă un supranume, acesta ar putea fi „oameni și lucruri”. Atunci când ființele vie nu mai există, lucrurile sunt cele care ne rămân; fiecare cu istoria lui, cu încărcătura lui de viață. Ele sunt *in noi*, cât timp noi suntem. Este experiența pe care *Riri*, reîntoarsă, după '89, în Bucureștiul copilăriei și adolescenței sale, o trăiește căutând casa bunicii: „Cazărmii 21 colț cu Logofătul Nestor”. Câtă poezie ascunde prozaismul unei adrese?! O caută și n-o mai găsește. Casa, cu viețile a trei generații, a fost demolată în anii ceaușismului. Deși poezia și-a intitulat-o „Casa ucisă”, nimic dintr-însa n-a pierit: nici camera cu pat dublu, nici pianul, nici tabloul cu frumoasa față de 21 de ani, „căsătorită cu tuberculoza, plecată să locuiască la cimitir”, după ce-a absolvit „*magna cum laudae* trei facultăți, în paralel”, fiica cea mare a bunicii. Am uitat, însă, să scriu cine a citit această poezie: chiar *Riri Sylvia Manor*, „surpriza” serii, pe care, în cele din urmă, *Moshe Yassur*, a invitat-o să se deconspire.

Întreaga grație J.C.C.-ului pentru darul celei de-a șaptea lumânărele din Hanukia sufletelor noastre.

IULIA DELEANU